

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خطبه‌ی عید مبعث و ولادت حضرت نرجس خاتون (س) ۲۸ بهمن ۱۴۰۱

سلام بر ساعاتی که انتظار را معنا می‌کند. قلب زمان در سینه بی‌قرار است. بار دیگر آسمان مکه مزین به انواری اسرارآمیز است تا زمین جان‌ها را از اسارت شیطان نفس برهاند. صدایی دل‌نشین نام مبارک پیامبر را می‌خواند، محمد (ص)! پیامبر پاسخ می‌دهد، بله! می‌فرماید: به آسمان نگاه کن، همه هستی منتظر است تا مولود مبارک را در جانت جای دهی. قلب مطهرش به تپشی خاص در سینه بی‌قرار است. بار دیگر صدا در غار می‌پیچد: بخوان به نام پروردگارت که خلق کرد انسان را از خون بسته تا قدرت خلیفه بر همگان آشکار گردد.

اینک سال‌ها از آن لحظات باشکوه می‌گذرد. قرآن در فضای دهان‌ها می‌پیچد ولی از گلو پایین نمی‌رود مانند بغضی گلو را می‌فشارد. تلاوت کننده‌اش را مورد خطاب قرار می‌دهد: بخوان بنام پروردگارت که تو را از جهلی خطرناک به قله‌ی سعادت خوانده است و تو در جواب، نور را در سیاه‌چال جانت به بند می‌کشی. جان ذلیل خویش را به هر صورت که دوست داری می‌آرای. سوره‌ی منافقین را تلاوت می‌کنی ولی نفاق وجودت را درمان نمی‌کنی. در عصر کنونی که کفار قرآن را در آتش امیالشان به آتش می‌کشند مسلمانان در نقاب نفاق و دورویی به میدان مبارزه می‌آیند تا از کتابی محافظت کنند که در آتش امیالشان سوزانده‌اند.

وای بر عصری که پیامبرش فرمود چگونه خواهد بود که مردمان برای سوزاندن فرامین الهی هیزم تهیه می‌کنند. هیزمی که وجودهای افسون شده از شیطان نفس آن را به میدان می‌آورد تا تماشاچیان شاهدهی باشند بر دینی که از درون‌ها تهی گشته و منتظر دولتی است که بر سرش سایه‌ی آرامش بیفکند. مسلمان نمایانی که نشانی‌شان را کتاب آسمانی بیان فرموده. آیه‌ی ۱۰۰ سوره‌ی مائده که می‌فرماید: بگو ناپاک و پاک برابر نیستند هرچند فراوانی ناپاک تو را به اعجاب افکند. پس ای خردمندان از خدا بترسید. باشد که رستگار گردید.

عید مبعث به معنای مبعوث شدن جان‌ها به طرف حقیقت آفرینش خودشان است. همان سؤالی که از همگان پرسیده خواهد شد. تو کی هستی؟ چگونه با جانی بیگانه شده‌ای که هزاران نعمت را در خود مخفی نموده و اجازه رشد و نمو و بارور شدن را نمی‌دهد. ساعات هدایت به غروب می‌رسد و باز جان‌ها در بند اسارت باقی می‌ماند. مبعث حرارتش را آشکار می‌کند. عاشقان را به ضیافت خویش می‌خواند. بیایید بر سفره‌ی من مهمان شوید. من طعامی را آورده‌ام که هرگز پایان نمی‌پذیرد، احسانش قطع نمی‌شود، معرفتش فروکش نمی‌کند، دریای رحمتش بر کسانی که به دنبال روزی هستند پر نعمت است. از برکاتش جانتان را بیفروزید تا صدای پروردگارتان را از آیاتش بشنوید که می‌فرماید: من با بندگانم مهربان هستم. با آنانی که دین خویش را بازیچه و لهو قرار ندهند و در طلوع‌ها و غروب‌ها ذخیره‌ی عالم را به مدد بخوانند تا انوار قرآن ناطق در عالم آشکار گردد. سیاهی و تباهی جهل از میان برود و دولت حقه، حق‌مداران را به مدد بخواند تا عالم به نور اخترش بیفروزد و منتظران واقعی در قلب‌هایشان حرارتش را حس کنند و او را بخوانند به نوای:

اللهم عجل لولیک الفرج